

Rapport

Datum: 18 januari 2000

Rapportnummer: 2000/013

Klacht

Op 27 oktober 1998 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. en mevrouw Bw. te Aalsmeer, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland (de burgemeester van Amsterdam), werd een onderzoek ingesteld.

Op grond van de door verzoekers verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoekers klagen over de wijze waarop het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland hun minderjarige zoon heeft bejegend. Zij klagen er met name over dat:

- de politie op 23 juli 1998 om 07.15 uur hun zoon van huis wilde komen halen in verband met de verdenking van diefstal van een brommer, terwijl hun zoon desgevraagd zelf naar het politiebureau zou zijn gekomen;
- de politie hun toen onvoldoende inlichtingen wilde verstrekken over de verdenking tegen hun zoon;
- de politie wilde dat hun zoon onmiddellijk na terugkeer van zijn vakantie op het politiebureau zou verschijnen, en hen in eerste instantie niet de kans wilde geven zelf hun zoon later die dag te laten verschijnen, zodat zij zelf nog met hem konden praten;
- de politie voorts zelf de afspraak een week had verzet in verband met de Gay Games, waardoor zij nog een week in onzekerheid hebben moeten verkeren;
- de politie hun in de tussentijd ondanks hun verzoek geen informatie heeft verstrekt over de verdenking en de bewijzen tegen hun zoon;
- de politie hun zoon met stelligheid had aangemerkt als verdachte van de diefstal, terwijl de politie naar hun mening met een simpel onderzoek er achter had kunnen komen dat hun zoon op de tijd van de diefstal aan het werk was en het niet kon hebben gedaan;
- de politie vervolgens hun zoon op 10 augustus 1998 eerst anderhalf uur heeft ingesloten voordat hij werd verhoord;
- een ambtenaar van dat korps bij het bekeuren van hun zoon wegens het rijden zonder helm heeft gezegd dat hun zoon niet eerst een waarschuwing kreeg omdat hij een bekende van de politie was.

Ten slotte klagen verzoekers erover dat het regionale politiekorps niet, althans niet voldoende inhoudelijk heeft gereageerd op hun brieven van 4, 10 en 18 augustus 1998.

Achtergrond

1. Artikel 310 van het Wetboek van Strafrecht (Sr.) luidt als volgt:

"Hij die enig goed dat geheel of ten dele aan een ander toebehoort wegneemt, met het oogmerk om het zich wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan diefstal, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie."

Artikel 311, eerste lid Sr luidt als volgt:

"Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vierde categorie wordt gestraft:

(...)

4°. diefstal door twee of meer verenigde personen;

5°. diefstal waarbij de schuldige zich de toegang tot de plaats van het misdrijf heeft verschaft of het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van braak, verbreking of inklimming, van valse sleutels, van een valse order of een vals kostuum."

2. Artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"1. Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit."

Dit artikel stelt aan de mate van verdenking niet de eis van een 'ernstig' vermoeden, maar eist wèl dat het vermoeden van schuld (het 'gedaan hebben') moet steunen op feiten of omstandigheden en dat dit vermoeden bovendien naar objectieve maatstaven gemeten 'redelijk' dient te zijn, dat wil zeggen "niet enkel in de oogen van den opsporingsambtenaar doch redelijk op zichzelf" (Memorie van Toelichting). Een redelijk vermoeden alleen op basis van subjectief inzicht is niet voldoende.

3. Buiten het geval van ontdekking op heterdaad is de officier van justitie bevoegd de verdachte van een strafbaar feit aan te houden indien voor dat feit voorlopige hechtenis is toegelaten.

De officier kan ook diens aanhouding of voorgeleiding bevelen.

Een opsporingsambtenaar is slechts bevoegd de verdachte buiten heterdaad aan te houden indien het optreden van de officier van justitie of van een van diens hulpofficieren niet kan worden afwacht.

In dat geval dient de opsporingsambtenaar de verdachte onverwijld voor een officier van justitie of een van diens hulpofficieren te leiden (artikel 54, lid 1 t/m 3 Sv).

4.1. Op verzoeken om informatie is in het algemeen de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB) van toepassing, tenzij een regeling omtrent geheimhouding of openbaarmaking in een bijzondere wet is geregeld. In dat geval prevaleert de bijzondere wetgeving.

Bij verzoeken om informatie waarop de WOB van toepassing is, zal steeds in elk concreet geval aan de hand van het verzoek en de inhoud van de gevraagde informatie moeten worden gezien of het verzoek om informatie kan worden ingewilligd. Bij het invoeren van uitzonderingsgronden en beperkingen zal steeds moeten worden gemotiveerd waarom de uitzonderingsgrond(en) of beperking(en) in het concrete geval zwaarder weegt/wegen dan het belang van verzoeker bij informatieverstrekking. Uitzonderingsgronden en beperkingen zijn geformuleerd in artikel 10 en 11 van de WOB. Met name zijn van belang de in artikel 10 genoemde belangen als opsporing en vervolging van strafbare feiten, de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van de bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel derden.

Indien inwilliging van het verzoek om informatie in de vorm die de voorkeur heeft van verzoeker zou afstuiten op een van de uitzonderingsgronden, dient te worden gezien of op een andere wijze aan het verzoek tegemoet kan worden gekomen.

4.2. Een bijzondere wet waarin geheimhouding van gegevens is geregeld is onder meer de Wet Politierregisters. Deze wet kent een gesloten verstrekkingensysteem.

Enkele voor deze zaak relevante artikelen zijn:

"Artikel 1.

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

b. politietaak: de taak van de politie, omschreven in artikel 2 van de Politiewet 1993;

c. politieregisters of register: een persoonsregistratie als bedoeld in de Wet

persoonsregistraties (Stb. 1988, 665), aangelegd ten dienste van de uitvoering van de

politietaak;

(...)

h. verstrekken van gegevens uit een politieregister: het bekend maken of ter beschikking stellen van persoonsgegevens, voor zover zulks geheel of grotendeels steunt op gegevens die in dat politieregister zijn opgenomen, of die door verwerking daarvan, al dan niet in verband met andere gegevens, zijn verkregen; (...)."

"Artikel 30.

1. Een ieder die krachtens deze wet de beschikking krijgt over gegevens met betrekking tot een derde, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover een bij of krachtens deze wet gegeven voorschrift mededelingen toelaat, dan wel de uitvoering van de taak met het oog waarop de gegevens zijn verstrekt tot het ter kennis brengen daarvan noodzaakt. (...)."

5. Artikel 61, eerste lid Sv bepaalt dat de verdachte die niet in verzekering wordt gesteld of voor de rechter-commissaris wordt geleid, na te zijn verhoord dadelijk in vrijheid wordt gesteld.

Op grond van het tweede lid van dat artikel mag een verdachte niet langer dan zes uren voor verhoor worden opgehouden, met dien verstande dat niet wordt meegerekend de tijd tussen middernacht en negen uur 's morgens. De termijn van zes uren is een uiterste termijn en is bestemd voor verhoor. Als het verhoor binnen die termijn is beëindigd, zal dan ook onmiddellijk daarop een beslissing moeten worden genomen over de invrijheidstelling van de verdachte of over de toepassing van een ander dwangmiddel. Als het verhoor binnen de termijn van zes uren is beëindigd en geen van de vooromschreven beslissingen wordt genomen of er geen nader onderzoek wordt gedaan, met de resultaten waarvan de verdachte in een (nader) verhoor kan worden geconfronteerd, en daarmee de noodzaak tot het verhoor is komen te vervallen, moet de verdachte worden geacht niet meer "op openbaar (aan de wet ontleend) gezag" van zijn vrijheid beroofd te zijn. Extra concept B&C/Inleiding:

1. Op 16 juni 1998 deed aangeefster Ho. bij politiebureau te Aalsmeer van de regiopolitie Amsterdam-Amstelland aangifte van diefstal van haar bromfiets, gepleegd in de middag van 16 juni 1998 te Aalsmeer. Zij had twee jongens op haar bromfiets zien weggrijden, en dacht één van de jongens te herkennen. In een aanvulling op haar aangifte deelde zij de politie op 30 juni 1998 mee dat de jongen die zij dacht te herkennen Bs. (de minderjarige zoon van verzoekers) was, die op een bepaald type snorfiets reed. Een politieambtenaar had diezelfde dag Bs. bekeurd op een dergelijk type snorfiets.

2. Na overleg met de officier van justitie kreeg de politie op 22 juli 1998 een bevel tot aanhouding buiten heterdaad om Bs. aan te houden.

Op 23 juli 1998 kwamen twee ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland bij verzoekers thuis om hun zoon aan te houden. Bs. was toen niet thuis en bleek op vakantie te zijn. Afgesproken werd dat Bs. zich na thuiskomst op 3 augustus 1998 zou melden op het politiebureau.

Toen Bs. zich op 3 augustus 1998 op het politiebureau meldde, kon hij op dat moment niet worden verhoord en werd hem verzocht op 10 augustus 1998 terug te komen.

Op 10 augustus 1998 verscheen Bs. opnieuw op het politiebureau. Hierop werd hij aangehouden in verband met verdenking van diefstal van de bromfiets. Tijdens zijn verhoor bracht Bs. naar voren op de bewuste dag aan het werk te zijn. Bij navraag bij zijn werkgever bleek Bs. inderdaad op 16 juni 1998 de hele dag op zijn werk te zijn geweest.

De zaak tegen Bs. werd daarop geseponeerd.

---

vwb Onder G:

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. De betrokken ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Amsterdam over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoekers de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoekers gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 23 juli 1998 kwamen twee ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland vroeg in de ochtend (omstreeks 07.00 uur) aan de deur van de woning van verzoekers. De politieambtenaren kwamen om de minderjarige zoon Bs. van verzoekers aan te houden en voor verhoor over te brengen naar het politiebureau in verband met de verdenking van het plegen van diefstal van een (of meer) bromfiets(en).

Verzoeker bleek niet thuis te zijn omdat hij op vakantie was. Afgesproken werd dat hun zoon Bs. op de dag dat hij thuis zou komen van vakantie zich zou melden op het politiebureau. Toen Bs. zich op 3 augustus 1998 op het politiebureau kwam melden kon hij niet worden verhoord door de extra werkbelasting die de begeleiding van de Gay Games met zich mee bracht voor de politie. Bs. werd verzocht op 10 augustus 1998 terug te komen.

2. Op 4 augustus 1998 gaf verzoeker op het politiebureau persoonlijk een brief af. In die brief deelde hij onder meer het volgende mee:

"Hoewel ik, als vader zijnde nog steeds niet weet waar mijn zoon, Bs., precies van wordt verdacht, vermoed ik dat het gaat over de diefstal van een bromfiets en laten we daarbij voor het gemak de eigenaresse van deze bromfiets Ho. noemen.

(...)

Alvorens op de beschuldiging in te gaan wil ik duidelijk stellen dat ik ter dege beseft dat de houding en gedrag van Bs. in een aantal gevallen zeer te wensen overlaat en duidelijk grensoverschrijdend is. Nog niet zo lang geleden heeft hij hiervoor aan de politie zijn welgemeende excuses aangeboden. (...)

Ik realiseer me derhalve erg goed dat Bs. ook naar de politie geen gemakkelijk persoon is en wij daar alles aandoen om hem daar voortdurend over te onderhouden.

(...)

Nu terug naar de zaak, waarbij ik er vanuit ga dat het dus om een gestolen bromfiets gaat, verbaas ik mij er over dat de politie hierover naar mij toe geen mededeling doet terwijl het kennelijk al alom in Aalsmeer bekend is. Ik neem aan dat u de "getuigen" hierop gewezen hebt dat zij niet zo maar beschuldigingen in het openbaar kunnen uiten, zo niet dan verzoek ik u dit alsnog te doen. Want is het niet zo dat je pas schuldig bent als het bewijs geleverd is.

Waar ik mij ook over verbaas is het feit dat een vermeende diefstal van een bromfiets al genoeg reden is om iemand van zijn bed te lichten en mee te nemen voor verhoor. Ik verzeker u dat een enkel telefoontje van u voldoende was geweest om Bs. op het politiebureau te doen verschijnen.

U moet dus wel erg zeker van uw zaak zijn geweest om op deze manier te handelen, naar ik hoop op basis van een zeer uitgebreid onderzoek. Ik wil dan ook weten b.v. hoeveel agenten, hoeveel uren u aan deze zaak heeft besteed, hoeveel getuigenverklaringen u heeft enz. enz. ook wil (ik; N.o.) de getuigenverklaringen in mijn bezit hebben.

Achtergrond van mijn verzoek is dat ik wil kunnen beoordelen hoe gedegen het onderzoek is geweest en dat u moet beseffen dat wij ons dood geschrokken zijn als gevolg van het feit dat Bs. op vakantie was en wij, met de politie 's morgens in alle vroegte op de stoep allereerst aan een ongeluk dachten of nog erger.

Nogmaals ik wil deze afweging goed kunnen maken en zonodig hier op terug kunnen komen.

Ik acht Bs. in deze niet schuldig omdat:

- hij de beschuldigingen ontkent, zowel de diefstal als de doorverkoop hiervan;
- hij mij zelf heeft medegedeeld (1 a 1,5 maand geleden) dat hij beschuldigd wordt en waarvan.
- hij weet wat het is om d.m.v diefstal je bromfiets kwijt te raken en dat zelf niet zal doen;
- hij heel goed beseft dat zijn baan bij (...) hiermee op de tocht komt te staan.
- hij geen reden had om een andere bromfiets te stelen omdat hij van de uitgekeerde verzekeringsgelden een andere bromfiets had kunnen kopen;
- omdat hij onlangs zijn tegenover de politie zijn excuses heeft aangeboden, iemand met een kwaad geweten doet zo iets niet;
- hij toen hij van deze beschuldiging hoorde na terugkomst van zijn vakantie, zich ogenblikkelijk heeft gemeld bij de politie en wel 3 augustus om ca 12.30 uur. Ook dit doet iemand niet met een kwaad geweten.
- Mensen uit de omgeving van Ho. zich ook al op een ander adres gemeld hebben voor teruggave van de bromfiets, kennelijk is/ zijn de getuige(n) nog niet geheel zeker van de juiste dader.

Uit mijn gesprek met de politie heb ik begrepen dat de politie zo goed als overtuigd is van de diefstal en ik ga er vanuit dat de bewijzen in uw beleving voldoende hard zijn. Ik denk

hierbij b.v. aan het terugvinden van de bromfiets en een verklaring van de nieuwe eigenaar dat deze bromfiets van Bs. zou zijn gekocht.

Verklaringen in de trant van ik heb iemand zien rijden op de bromfiets die op een blanke jongen lijkt die zich vaak ophoudt in de X-laan is voor mij niet zo'n sterk bewijs. Ook ben ik benieuwd naar de onderlinge relatie van uw getuigen.

Voor de goed orde, ik heb geen enkel bezwaar tegen een verhoor van Bs., hij zelf ook niet, hoe eerder hoe beter. Ik betreur wel het feit dat het tijdstip van verhoor zo lang is uitgesteld, de reden is mij bekend, inzet personeel gay games e.d.

Toch dient u te beseften dat de vakantie van Bs. hierdoor niet prettig verloopt (zacht uitgedrukt) en dat er hierdoor ook spanningen in het gezin gaan ontstaan, maar goed het zij zo.

Conclusies:

- ik acht, alles overziend Bs. niet schuldig aan hetgeen hem ten laste wordt gelegd,
- ik verwacht dat uw onderzoek zeer gedegen is geweest en ik daarvan ruim inzicht krijg zodat ik kan beoordelen in hoeverre het gerechtvaardigd is hem van zijn bed te lichten. Zijn vakantie had hierdoor volledig in het honderd kunnen lopen en daarnaast had hij zijn baan hierdoor kunnen verliezen.

Ondanks het feit dat Bs. in de warme belangstelling van de politie staat (informatie van de politie zelf) ga ik er vanuit dat de gevolgde handelwijze door de politie hier volledig los van staat.

- ik nu een officiële klacht indien tegen degene die de beschuldigingen in de rondte loopt te bazuinen, gaarne dus naam en adres van deze persoon, te uwer informatie het betreft een goede kennis van (...) uit de H.-straat. Ik verzoek u mij aan te geven hoe hiervoor te handelen.

- ik in later stadium een officiële klacht zal indienen tegen het verstrekken van onjuiste getuigenverklaringen.

nb. de in onze schuur aangetroffen bromfiets is zoals door u geconstateerd niet van diefstal afkomstig.

Uw aanvankelijk stilzwijgen in het belang van de zaak kan m.i. nu worden opgeheven daar de tegenpartij niet schroomt om details publiekelijk kenbaar te maken. Ik verzoek u dan ook voor maandag a.s. mij de in mijn brief gevraagde informatie schriftelijk te verschaffen."

3.1. Op 10 augustus 1998 gaf verzoeker aan de politie Aalsmeer opnieuw een brief, waarin hij het volgende mededeelde:

"In vervolg op mijn brief van 4 augustus j.l. verzoek ik u bijgaande vragenlijst in te vullen. Ik was van plan om de ingevulde lijst om 17.00 uur, vandaag 10 augustus 1998, op het halen.

Gegevens gestolen bromfiets

(...)

Aangifte.

wanneer is aangifte gedaan dd. -----tijdstip-----

wanneer is geconstateerd dat

Bs. hierbij betrokken is dd ----- tijdstip-----

waar is geconstateerd dat Bs. hierbij

betrokken is, straat, huisnr. plaats -----

is geconstateerd dat Bs. de

bromfiets heeft gestolen ja / nee

zo nee, is geconstateerd dat Bs.

op de bromfiets heeft gereden ja / nee

zo nee, wat is dan geconstateerd? -----

gaarne zo gedetailleerd mogelijk. -----

-----

op welke afstand heeft men Bs.

gezien < 10 m

> 10 m en < 25 m

>25 m

weersomstandigheden op dat moment mooi, regenachtig of anders/ niet bekend

zicht ter plaatse goed/ matig/ slecht/ niet bekend

behalve degene die aangifte heeft

gedaan zijn er nog andere getuigen

en hoeveel ja/ nee -----st

Zo ja, zijn de verklaringen eensluidend ja/nee

wat is de onderlinge relatie van de

getuigen familie, vrienden, kennissen

Herkenning

Hoe is Bs. herkend?

d.m.v. een beschrijving en vervol-

gens geconstateerd dat het alleen

Bs. kan zijn ja/nee

Zo ja, hoe luidt de beschrijving -----

-----

of door gelijk Bs. noemen ja/nee

of aan zijn kleding ja/nee

zo ja gaarne gedetailleerde beschrij-

ving hiervan vermelden -----

-----

of anders -----

Herkenning van de bromfiets

Men is er zeker van dat men Bs. op

of in de nabijheid de gestolen

bromfiets heeft aangetroffen. ja/nee

Zo ja, wat voor bijzondere kenmerken

bezit deze bromfiets, of te wel in hoe-

verre onderscheidt deze bromfiets

zich van gelijksoortige bromfietsen -----

Teruggevonden bromfiets

is de bromfiets inmiddels terug-

gevonden ja/nee/niet bekend

zo ja, heeft de nieuwe eigenaar

verklaart de bromfiets van Bs. te

hebben verkregen of nog erger te

hebben gekocht ja /nee

Nader onderzoek door de politie

heeft de politie nog ander onderzoek

verricht wat de verdenking doet ver-

sterken Zo ja, wat dan -----

De beantwoording van de vragen lijkt mij nauwelijks een probleem daar ze m.i. de basis vormen voor de beschuldiging.

Indien mogelijk zou ik ook gaarne in het bezit willen komen van de aangifte en getuigenverklaringen.

Bij voorbaat dank voor de moeite."

3.2. Naar aanleiding van de brief van verzoeker van 10 augustus 1998 nam de chef van het wijkteam Aalsmeer diezelfde dag nog telefonisch contact op met verzoeker.

3.3. Eveneens op 10 augustus 1998 kwam Bs. opnieuw op het politiebureau te Aalsmeer. Hij werd toen aangehouden en verhoord wegens verdenking van diefstal van één of meer bromfiets(en). Bs. ontkende de diefstal(len) te hebben gepleegd. Hij stelde aan het werk te zijn geweest op de dag waarop de bromfiets(en) zou(den) zijn gestolen.

Bs. is vervolgens diezelfde middag nog vrijgelaten.

4. Bij brief van 18 augustus 1998 wendde verzoeker zich tot de politie van Aalsmeer met onder meer het volgende:

"Vorige week maandag 10 augustus j.l. is mijn zoon op het buro in Aalsmeer verhoord voor een vermeende diefstal van 2 stuks bromfietsen.

Ik ga er zo langzamerhand vanuit dat ook politie/justitie tot de conclusie is gekomen dat Bs. in deze ten onrechte van dit feit is beschuldigd.

Op 17 augustus j.l. kreeg Bs. van zijn werkgever te horen dat tijdens de vakantieperiode van het bedrijf er naar zijn doen en laten op 16 juni j.l. is geïnformeerd. E.e.a heeft bevestigd hetgeen hij tegenover u verklaard heeft op 10 augustus n.l. dat op het tijdstip van diefstal Bs. bij zijn werkgever aan het werk was.

Hoe nu verder ?

Er liggen van mij nu een aantal brieven bij u met vragen over de toedracht van deze zaak. Aangezien ik voor het eerst op deze manier met justitie/politie in aanraking kom wil ik precies weten wat er zich allemaal na 16 juni hierover heeft afgespeeld.

Wat mij stoort is allereerst het feit dat wij als verantwoordelijke ouders niet of in een heel laat stadium op de hoogte van de feiten zijn gebracht. In het geval dat u dat wel had gedaan was deze zaak binnen twee minuten opgelost omdat wij op dat moment hadden kunnen aangegeven dat Bs. gewoon op dat moment bij zijn baas was.

U heeft gemeend voor een andere procedure te moeten kiezen waardoor wij een aantal weken in grote onzekerheid hebben verkeerd, de vakantie van Bs. onplezierig is verlopen en hij zelfs geruime tijd heeft vastgezeten op het buro.

Voorts is het voor hem hoogst onaangenaam dat bij zijn werkgever van politiezijde om informatie is gevraagd, ik hoop dat e.e.a. voor hem geen nadelige gevolgen zal hebben nogmaals in de wetenschap dat hij onschuldig is gebleken.

Reden genoeg om uw motivatie in deze aan te geven.

Ook ben ik benieuwd in hoeverre de politie de oorspronkelijke aangifte nog eens op zijn merites beoordeelt. Ik heb mij verbaasd over het feit dat het heel gemakkelijk is om iemand als schuldige aan te wijzen en dat de politie op voorhand, gezien de uitlatingen van

politiezijde over de harde bewijzen wel heel snel overtuigd was van Bs. zijn schuld. Achteraf bleken de bewijzen juist boterzacht, hoe is dit toch in vredesnaam mogelijk??

Ik verwacht binnenkort (binnen twee weken) een uitgebreide verslaglegging van u zoals ik gevraagd heb in mijn brieven. Daarnaast verwacht ik dat ook zijn werkgever schriftelijk van zijn onschuld op de hoogte wordt gesteld. Ook hier wil ik een afschrift van hebben. Indien u of justitie meent hier geen gevolg aan te hoeven geven wil ik dit eveneens schriftelijk van u vernemen.

U zult begrijpen dat wij zeer ontstemd zijn over deze zaak.

Ik hoop spoedig antwoord te verkrijgen op mijn vragen zoals aangegeven in mijn brieven en vragenlijst."

B. Standpunt verzoekers

Het standpunt van verzoekers staat - samengevat - weergegeven onder klacht.

Bij brief van 19 januari 1999 lichtten verzoekers hun klacht nog als volgt toe:

"Wat ik gevraagd heb aan de politie is mij mede te delen in hoeverre de handelswijze van de politie in deze zaak gerechtvaardigd is geweest.

Er is n.l. geprobeerd mijn zoon (16 jaar) in alle vroegte (ca 7.00 uur 's morgens) van zijn bed te lichten en mee te nemen naar het buro voor verhoor, kennelijk voor de vermeende diefstal van bromfietsen.

Dit kon (gelukkig) geen doorgang vinden omdat mijn zoon op dat moment net op vakantie was gegaan.

Ik heb mij kort daarna op het buro gemeld om nadere informatie, echter dit kon in het belang van het onderzoek niet worden gegeven. Maar hoe het ook zij de bewijzen tegen hem waren 100% waterdicht.

U begrijpt dat wij tot het moment van terugkeer van mijn zoon in grote ongerustheid hebben verkeerd.

Teruggekeerd van vakantie hebben wij onze zoon met de zaak geconfronteerd en tot onze opluchting wees hij de beschuldiging volledig van de hand. Sterker nog, hij heeft zich 's middags gemeld op het buro om deze zaak even uit te praten. Helaas was er op dat moment geen tijd beschikbaar zodat hij een week later zich moest melden.

Hij heeft zich dus op maandag zoals afgesproken om 10.00 uur gemeld en heeft alvorens te worden verhoord ongeveer 1,5 uur in een cel gezeten en wel zodanig dat hij zichtbaar was voor o.a. het schoonmaakpersoneel e.d. Ik vind dit nogal wat. Uiteindelijk is hij omdat

men ook wel begreep dat hij niet schuldig was om 14.00 uur weer vrijgelaten.

De beschuldiging kon niet hard worden gemaakt mede om het feit dat mijn zoon op het moment van diefstal gewoon aan het werk was. Dit kon gelukkig door zijn baas aan de hand van werkbriefjes worden bevestigd.

Ik heb een drietal brieven bij de politie ingediend (...) en heb behalve op mijn eerste brief geen enkele reactie gekregen. Deze (telefonische reactie) bestond louter en alleen uit de mededeling dat een klacht tegen degene die de beschuldiging in het rond liep te strooien weinig kans van slagen had.

Het is geenszins mijn bedoeling om de politie aan de kaak te stellen, wel wil ik een rechtvaardiging van de handelswijze van de politie en of de juiste zorgvuldigheid in acht is genomen, dus ik wil weten hoe hard de bewijzen wel waren. Nu, een half jaar later, moet men toch eindelijk wel eens in staat zijn om hier mij over te informeren. U zult begrijpen dat ons gezin in deze periode nogal onder druk heeft gestaan als gevolg van deze zaak.

Samenvattend wil ik dus bevredigende antwoorden op mijn brieven en weten of de politie/justitie ook van mening zijn dat mijn zoon onschuldig is. Voorts wil ik de bevestiging krijgen dat de hele zaak uit zijn dossier verdwijnt."

C. Standpunt beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland

1. De plaatsvervangend beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland reageerde bij brief van 8 juni 1999 op de klacht. In die brief deelde hij onder meer het volgende mee:

"Gelet op de informatie uit de politierapportage (van 7 juni 1999; N.o.), waarnaar ik u verwijs, ben ik van oordeel dat de klacht ongegrond is. Mij is niet gebleken dat de betrokken politieambtenaren de geldende procedurevoorschriften op een onrechtmatige en/of onbehoorlijke wijze hebben toegepast. Evenmin is mij gebleken dat de politie in onvoldoende mate op de correspondentie van verzoekers heeft gereageerd."

2.1. Als bijlage bij zijn reactie deed de plaatsvervangend korpsbeheerder onder meer toekomen de politierapportage van 7 juni 1999. In die politierapportage - opgemaakt door de chef van het wijkteam Aalsmeer - is onder meer het volgende opgenomen:

"Overigens ben ik van mening dat er voldoende aanleiding was om de zoon van klagers als verdachte aan te merken. Een mening die kennelijk werd gedeeld door de Officier van Justitie, die toestemming gaf voor aanhouding buiten heterdaad. Er is uitgebreid gesproken met zowel de heer B. als mevrouw Bw. (verzoekers; N.o.) en daarbij is naar mijn mening voldoende duidelijk gemaakt hoe de vork in de steel stak. De heer B. wilde echter een uitleg en verklaring op een dermate gedetailleerd niveau, dat daar niet op in gegaan kon worden.

Aan Bs. is niet de verplichting opgelegd om vanuit zijn vakantieadres rechtstreeks naar de Politie Aalsmeer te komen, zonder eerst met zijn ouders te spreken. Hij heeft die gelegenheid zonder meer gehad. Er werd slechts een afspraak gemaakt, dat hij zich na zijn vakantie zou melden. Gelet op het telefonische contact met zijn vader, dat ik zelf had, kon hier geen misverstand over bestaan. In dit contact heeft de heer B. hierover in het geheel niet gerept.

De afspraak is inderdaad verzet doordat ook personeel van het wijkteam Aalsmeer dienst moest doen in Amsterdam tijdens de Gay Games. Ik realiseer mij dat dat vervelend kan worden gevonden door de verdachte en zijn ouders, doch dit was naar mijn mening niet te voorkomen.

Immers de datum van 23 juli, het tijdstip van de geplande aanhouding, lag voor de aanvangsdatum van de Gay Games. Het feit dat Bs. toen niet aanwezig was, kan de politie moeilijk worden aangerekend.

Het simpele onderzoek waar klagers aan refereren kon slechts ingesteld worden nadat hun zoon had verklaard, dat hij ten tijde van de diefstal op zijn werk was en er geen bezwaar tegen had dat bij zijn werkgever werd geïnformeerd. Zou het onderzoek eerder hebben plaatsgevonden, dan kan ik mij voorstellen dat de heer B. en mevrouw Bw. over dit onderzoek terecht zouden hebben geklaagd.

Klagers zoon heeft niet 1,5 uur in de cel gezeten voordat hij werd verhoord. Tussen de aanhouding en het verhoor lag ruim een uur, terwijl Bs. in het dagverblijf was geplaatst. In dit uur vond de voorgeleiding plaats en werden de administratieve handelingen rond de aanhouding van een verdachte verricht, (proces-verbaal van aanhouding opmaken, inboeken in de arrestanten administratie, voorgeleiding voor een Hulpofficier etc.) Ik acht deze termijn niet te lang.

Over het laatste klaagpunt (het rijden zonder helm) kan ik niets zeggen, omdat mij daar geen informatie over bekend is.”

2.2.1. Bij de politierapportage waren gevoegd enkele verklaringen van betrokken ambtenaren. De heer W., chef van het wijkteam Aalsmeer, verklaarde blijkens een schrijven van 1 juni 1999 onder meer het volgende naar aanleiding van de klacht:

"Op maandag 10 augustus vond ik op mijn bureau een tweetal brieven van de heer B. (de vader van Bs.) (verzoeker; N.o.). Uit de eerste brief, dd 4-8-1998 kreeg ik de indruk, dat de heer B. goed op de hoogte was, welke verdenking er tegen zijn zoon was. Hij noemt in de brief de voornaam van de aangeefster. Hij was kennelijk ook op de hoogte dat de bromfiets was gestolen in de directe nabijheid van een kapperszaak in de H.-straat te Aalsmeer. Tevens was de vraagstelling in deze brief zeer gedetailleerd: hoeveel agenten, hoeveel uren zijn eraan de zaak besteed, hoeveel getuigenverklaringen zijn er etc.

De 2e brief, dd. 10-8-1998 bestond uit een zeer uitgebreide vragenlijst, die ik zou moeten invullen en die door de heer B. dezelfde dag nog zou worden opgehaald.

Ik heb toen die dag, 10 augustus 1998, telefonisch contact opgenomen met de heer B. Ik heb hem toen medegedeeld, dat ik niet van plan was op de zeer gedetailleerde vraagstelling te antwoorden. Tijdens het gesprek bleek hij goed op de hoogte van de bestaande verdenking, van de plaats van de diefstal en van de identiteit van de aangeefster. Hij gaf in het gesprek aan actie te willen ondernemen in de richting van de kapper in de H.-straat te Aalsmeer, omdat er vanuit die bron allerlei praatjes de ronde deden over zijn zoon Bs. Ik heb hem vervolgens uitgelegd hoe de verdenking contra zijn zoon tot stand was gekomen en hoe het onderzoek was verlopen. Tevens heb ik hem uitgelegd, dat de zaak was voorgelegd aan de Officier van Justitie, die vervolgens toestemming tot aanhouding had verleend. De heer B. zegde toen toe, dat zijn zoon naar het politiebureau zou komen. Even later belde hij mij weer op en verlangde bij het verhoor te mogen zijn. Ik heb hem toen uitgelegd, dat de wet hem die bevoegdheid niet verleende, maar dat hij zijn zoon wel mocht spreken/bezoeken tijdens diens verblijf in het politiebureau. Ik heb hem tevens verteld, dat ik niet voorzag, dat zijn zoon erg lang in het bureau zou moeten verblijven, omdat ik inschatte, dat de zaak snel zou kunnen worden afgehandeld. In mijn beleving was er sprake van een normaal gesprek met de heer B., waarbij hij behoorlijk en uitgebreid is geïnformeerd.

Op 10 augustus 1998, omstreeks 10.00 uur meldde Bs. zich aan het politiebureau en werd hierop aangehouden, waarna er een aantal administratieve handelingen zoals inboeken e.d. moesten worden verricht. Om 10.06 uur werd Bs. aan mij, in mijn hoedanigheid als Hulpofficier van Justitie, voorgeleid. Ik heb toen met hem gesproken en hem de verdere procedure uitgelegd. Omstreeks 11.12 uur begon zijn verhoor door de (hoofd)agenten H. en L. Na zijn verhoor werd er een kort verificatie-onderzoek ingesteld en hij werd hierna heengezonden. Ik meen mij te herinneren dat hij ondertussen nog was bezocht door zijn vader, maar dat weet ik niet meer zeker. Het is in ieder geval niet zo, dat hij eerst nog 1,5 uur heeft zitten wachten voordat hij werd verhoord. Het tijdstip van voorgeleiden (10.06 uur) staat in het proces-verbaal vermeld, terwijl in het proces-verbaal van verhoor automatisch door de computer het aanvangstijdstip (11.12 uur) van het verhoor wordt vastgelegd. Overigens kon "het simpele onderzoek" om erachter te komen, dat Bs. op zijn werk was ten tijde van de diefstal, pas worden ingesteld nadat hij zelf had verklaard, dat hij op die dag en dat tijdstip aan het werk was en er geen bezwaar tegen had dat er bij zijn werkgever werd geïnformeerd.

Wie de ambtenaar is geweest, die gezegd zou hebben, dat hun zoon niet eerst een waarschuwing kreeg, omdat hij een bekende van de politie was, is mij niet bekend. Ik kan een dergelijke uitlating wel billijken als daar mee bedoeld is, dat waarschuwen voor een dergelijk delict kennelijk weinig zinvol is, omdat er reeds eerder bekeurend is opgetreden tegen hun zoon en dit herhaling niet heeft kunnen voorkomen."

2.2.2. Op 1 juni 1999 verklaarde politieambtenaar St. tegenover de chef van het wijkteam Aalsmeer, de heer W., onder meer het volgende:

"Naar aanleiding van de aangifte van Ho. werd een nader onderzoek ingesteld. De aangeefster had bij de aangifte op 16-6-1998 al te kennen gegeven één van de daders van de diefstal van haar bromfiets van gezicht te kennen. Op 30-6-1998 meldde aangeefster telefonisch, dat zij de verdachte had zien lopen in de X-laan te Aalsmeer. Zij verklaarde daarbij tevens dat de verdachte Bs. heette en woonde op (...) te Aalsmeer. Naar aanleiding van deze telefonische melding werd aangeefster op 16 juli 1998 door mij nader gehoord. Zij legde toen uit hoe zij achter de personalia van Bs. was gekomen.

Naar aanleiding hiervan heb ik overlegd met de dienstdoende Officier van Justitie, die vervolgens toestemming gaf om Bs. buiten heterdaad aan te houden als verdachte inzake bromfietsdiefstal. Ik heb toen opdracht gegeven aan de (hoofd)agenten H. en L. van het wijkteam Aalsmeer om deze aanhouding te effectueren. Toen zij zich bij de woning van Bs. vervoegden op 23 juli 1998 bleek Bs. op vakantie te zijn. Naar aanleiding van dit bezoek kwam de vader, de heer B. naar het politiebureau Aalsmeer en ik heb toen met hem gesproken. Ik meen mij te herinneren, dat H. en L. toen ook nog een gesprek met hem hebben gehad. De heer B. wilde precies weten van mij wat er aan de hand was en hij vertelde te vermoeden dat het om een bromfietsdiefstal ging. Ik heb hem toen niet in details verteld wat er aan de hand was, maar ik heb hem wel verteld, dat zijn zoon herkend was door een getuige als dader van een soortgelijk feit. Ik heb hem daarbij tevens uitgelegd, dat er sprake was van een verdenking en dat zijn precieze betrokkenheid nog zou moeten blijken. Hoe de afspraak is gemaakt, dat Bs. zich zou melden bij de politie na zijn vakantie weet ik niet meer precies. Ik herinner mij alleen nog dat de afspraak werd verzet, doordat het politiekorps Amsterdam-Amstelland, dus ook personeel van het wijkteam Aalsmeer werd ingezet voor de begeleiding van de Gay-games. Ik had overigens niet de indruk dat de heer B. niet tevreden was over het gesprek dat wij voerden. Uiteindelijk meldde Bs. zich op 10 augustus 1998 bij het politiebureau Aalsmeer en werd de zaak afgehandeld. Ik kan daar verder niets over vertellen, want toen was ik met vakantie."

2.2.3. Politieambtenaar H. verklaarde op 7 juni 1999 onder meer het volgende tegenover de heer W.:

"In opdracht van de Inspecteur St. ging ik op 23 juli 1998 samen met collega L. naar de woning van Bs. om hem aan te houden omdat hij werd verdacht van een bromfietsdiefstal. Bs. bleek op vakantie te zijn en ik werd te woord gestaan door zijn moeder. Ik heb zijn moeder op de hoogte gebracht van het feit dat haar zoon verdacht werd van een bromfietsdiefstal. Ik sprak met haar af dat Bs. zich na zijn vakantie zou melden aan het politiebureau Aalsmeer. Het is absoluut niet zo, zoals klagers suggereren, dat Bs. onmiddellijk vanaf het vliegveld of zo naar het politiebureau moest komen, zonder eerst met zijn ouders te hebben gesproken. Er werd slechts afgesproken, dat hij zich na

terugkomst van vakantie zou melden. Het kan best zijn, dat deze afspraak in verband met de door de Gay Games veroorzaakte werkbelasting is verzet. Uiteindelijk kwam Bs. op 10 augustus 1998 naar het bureau. Ik heb hem toen omstreeks 10.00 uur aangehouden en voorgeleid in het bureau Aalsmeer. In afwachting van zijn verhoor heb ik Bs. in het dagverblijf geplaatst. Ongeveer een uur later begon ik samen met collega L. het verhoor van Bs. Ik heb niet het hele verhoor bijgewoond, omdat ik in verband met persoonlijke omstandigheden halverwege het verhoor weg moest. Collega L. heeft de zaak verder afgehandeld. Ik kan mij nog herinneren, dat ik tussen het eerste gesprek met de moeder op 23 juli en de aanhouding op 10 augustus nogmaals met de moeder van Bs. heb gesproken. Zij kwam toen naar het politiebureau om nogmaals uitleg te vragen over de zaak van haar zoon. Ik heb haar toen nogmaals uitleg gegeven, dat haar zoon werd verdacht van een bromfietsdiefstal en dat de Officier van Justitie toestemming voor deze aanhouding had gegeven. De gesprekken met mevrouw Bw. verliepen in mijn beleving in een normale sfeer."

2.3. Ook stuurde de plaatsvervangend korpsbeheerder als bijlage bij zijn reactie de desbetreffende processen-verbaal.

2.3.1. Uit het proces-verbaal van aangifte van 16 juni 1998 bleek onder meer dat aangeefster Ho. op 16 juni 1998 bij de politie te Aalsmeer aangifte had gedaan van diefstal van haar brommer. Zij deelde mee dat twee jongens in Aalsmeer op 16 juni 1998 omstreeks 12.55 uur op haar brommer waren weggereden; zij had ze gezien toen zij uit het kantoorpand kwam waar zij was geweest. Zij gaf aan dat zij één van de jongens van gezicht dacht te kennen. Als signalement gaf zij op dat beiden ongeveer achttien jaar oud waren en dat de bestuurder van de bromfiets een donkere jas droeg.

2.3.2. Het proces-verbaal "verhoor getuige" van 16 juni 1998 maakte melding van de getuigenverklaring van getuige Br. Getuige Br. had aangegeven dat hij op de voorbijrijdende bromfiets twee personen had zien zitten; achterop een donkerkleurige jongen met een lange zwarte jas, kort geknipt haar en een spijkerbroek, en achter het stuur een jongen met een blank uiterlijk, kort blond haar, een licht gele driekwart jas en een spijkerbroek dragend. De getuige schatte deze jongen ongeveer 1.80 m lang.

2.3.3. In een proces-verbaal van 1 juli 1998 is een aanvullende verklaring van aangeefster Ho. opgenomen. Daaruit bleek dat zij op 30 juni 1998 tegenover de politie verklaarde dat zij inmiddels wist dat de jongen die zij van gezicht dacht te kennen Bs. heette en op de X te Aalsmeer woonde. Zij verklaarde voorts dat hij vaak op een bepaalde type snorfiets, kleur zwart, reed. Blijkens het proces-verbaal was de verbalisant gebleken dat een collega op diezelfde datum - 30 juni 1998 - een bestuurder van het desbetreffende type snorfiets had staande gehouden, en dat de snorfiets voor technisch onderzoek was meegenomen naar het politiebureau te Aalsmeer. De bestuurder van die snorfiets bleek Bs. te zijn.

2.3.4. Blijkens het proces-verbaal van 16 juli 1998 verklaarde de aangeefster Ho. in aanvulling op de aangifte van diefstal van haar bromfiets op 16 juli 1998 tegenover de politie dat zij aan een vriendin van haar had omschreven hoe de blanke jongen - die zij dacht te kennen - eruit zag. De vriendin had haar toen gezegd dat dit misschien Bs. kon zijn, die voldeed aan de beschrijving. Voorts verklaarde Ho. dat zij samen met die vriendin op 27 juni 1998 die jongen had zien staan. Die vriendin had toen gezegd dat het inderdaad Bs. was, bij wie zij op school had gezeten.

2.3.5. In het proces-verbaal van verhoor van Bs. van 10 augustus 1998 is onder meer het volgende opgenomen:

"VERBALISANTEN:

H.(...)

L. (...)

Op, maandag, 10 augustus 1998, omstreeks 11.12 uur, hoorden wij verbalisanten, in bureau Wijkteam Aalsmeer, te Aalsmeer, een man als verdachte van overtreding van Artikel 310 wetboek van strafrecht juncto artikel 311/1/4 wetboek van strafrecht juncto artikel 311/1/5 wetboek van strafrecht (zie **ACHTERGROND**, onder 1.; N.o.).

De verdachte gaf ons op te zijn genaamd:

Bs. (...)

Nadat wij de verdachte hadden medegedeeld dat hij niet tot antwoorden verplicht was en waarover wij hem wensten te horen, verklaarde hij ons het volgende:

"Ik weet dat ik verdacht word van de diefstal van twee bromfietsen op 16 juni 1998. U heeft mij ook verteld dat ik niet op uw vragen hoeft te antwoorden.

U heeft mij gevraagd of ik al vaker met de politie in aanraking ben geweest. Ik ben alleen met de politie in aanraking geweest vanwege het twee maal opvoeren van een bromfiets. Voor misdrijven ben ik nog nooit bij de politie of justitie geweest.

Ik wil wel een verklaring afleggen. Maar ik kan alleen zeggen dat ik het niet gedaan heb. Ik vind eigenlijk dat ik nu mijn tijd aan het verknoeien ben.

U vraagt mij nu wat ik aan het doen was op dinsdag 16 juni 1998. Ik kan daar alleen maar over zeggen dat ik die dag werkte bij (...) (de naam van een bedrijf; N.o.) te Aalsmeer.

U vraagt mij op welke afdeling ik daar werk. Ik werk daar bij de afdeling (...). U vraagt mij met hoeveel mensen wij daar werken. Ik kan daarop antwoorden dat je een hele grote afdeling hebt, maar dat het groepje met wie ik werk, bestaat uit zo'n zes a zeven mensen.

Ik kan u vertellen dat als u bij mijn werkgever informeert deze aan u kan verklaren dat ik die bewuste dag op dinsdag 16 juni 1998 gewerkt heb.

U vraagt mij of ik de gehele dag aanwezig ben geweest op mijn werk. Ik ga bijna nooit tussen mijn werk door naar huis. Ik eet altijd in de kantine met ongeveer 9 collega's. U vraagt mij welke mensen absoluut kunnen vertellen dat ik de gehele dag aanwezig geweest ben op mijn werk. Dit zijn de volgende mensen; de boekhouder V., de voorman E. en mijn praktijkbegeleider R.

(...)

U vraagt mij te vertellen wat ik precies op dinsdag 16 juni gedaan heb.

Ik ben om omstreeks 06.00 uur opgestaan en ben om 06.55 uur op mijn bromfiets of fiets naar mijn werk gegaan (...). Ik heb een pauze gehad van 09.45 uur tot 10.00 uur. Vervolgens heb ik nog een pauze gehad van 12.30 tot 13.00 uur. Ik ben om 17.00 uur gestopt en ga altijd rechtstreeks naar huis. Ik weet zeker dat ik deze dag ook zo gehandeld heb.

U vraagt mij wat voor kleding ik normaal gesproken aan heb als ik naar mijn werk ga. Ik kan u met zekerheid zeggen dat ik altijd een zwarte lederen lange jas draag met hieronder een blauwe of zwarte spijkerbroek. Ik draag vaak zwarte werkschoenen.

U vraagt mij of ik wel eens op de Bloemenveiling in Aalsmeer kom. Ik kom daar bijna nooit. De laatste keer dat ik daar was is met de Wielerronde geweest.

U vraagt mij of ik een gele jas heb. Ik heb nog nooit een gele jas gehad. Dit kunt aan mijn moeder vragen.

Ik kan u vertellen dat ik u niets meer te verklaren heb.

Ik ben mij niet bewust van het feit dat ik een strafbaar feit heb begaan omdat ik absoluut geen bromfiets gestolen heb."

2.3.6. Uit het proces-verbaal van aanhouding van 10 augustus 1998 bleek onder meer het volgende:

"VERBALISANT(EN)

H. (...)

L. (...)

Wij, verbalisanten, verklaren de verdachte genaamd;

Bs. (...)

AANHOUDING

te hebben aangehouden op maandag, 10 augustus 1998 te 10:00 uur, in het bureau van politie te Aalsmeer, gevestigd Dreef 2 te Aalsmeer.

De verdachte was aldaar op eigen gelegenheid vrijwillig verschenen, nadat daartoe en daarover al contact was geweest met zowel zijn vader als zijn moeder.

REDEN AANHOUDING

[x] De aanhouding werd verricht op grond van Artikel 310 wetboek van strafrecht juncto artikel 311/1/4 wetboek van strafrecht juncto artikel 311/1/5 wetboek van strafrecht, gepleegd te Aalsmeer tussen dinsdag 16 juni 1998 te 06:40 uur en dinsdag 16 juni 1998 te 12:55 uur.

[x] Op bevel van de officier van Justitie te Amsterdam, Mr G.

De officier van Justitie Mr G. had daarvoor bevel gegeven op 22 juli 1998 (na overleg met St., inspecteur van regiopolitie Amsterdam/Amstelland, werkzaam in het 9e district voor het wijkteam Aalsmeer).

OVERBRENGING/VOORGELEIDING

Daar de verdachte zich al bevond in het bureau van politie te Aalsmeer, kon hij aldaar onmiddellijk worden voorgeleid aan een hulp officier van justitie

[x] De verdachte is op maandag 10 augustus 1998 te 10.06 uur, geleid voor :

W., hoofdinspecteur van politie, Politie Amsterdam-Amstelland, Wijkteam Aalsmeer, zijnde hulp-officier van justitie.

In opdracht van de hulpofficier van Justitie is de verdachte in het bureau ingesloten.

ONDERZOEK KLEDING : Ja

Daarbij werd niets terzake dienende aangetroffen.

Daar het hier een minderjarige betreft, heb ik, verbalisant H., op 10 augustus 1998 te 10.46 uur, zijn moeder telefonisch in kennis gesteld, van de aanhouding."

2.3.7. Het proces-verbaal van bevindingen van 26 augustus 1998 relateert onder meer het volgende:

"VERDACHTE

Bs. (...)

FEIT

Onderwerp : DIEFSTAL VAN BROMFIETS/SNORFIETS

GEPLEEGD TE

Plaats : AALSMEER

Lokatie : S.-weg (...)

Datum : tussen dinsdag 16 juni 1998 te 12:50 uur en dinsdag 16 juni 1998 te 12:55 uur.

(...)

OVERLEG MET JUSTITIE OVER DE AANHOUDING(EN)

Datum : 22 juli 1998

O.v.J. : mr. G.

VERBALISANT(EN)

L. (...)

H. (...)

HEENZENDING(EN):

Datum : 10 augustus 1998 te Aalsmeer te 13.30 uur, is de verdachte Bs. heengezonden.

Op last van : W.

(...)

BEVINDINGEN VERBALISANT(EN):

Aangifte 1:

Op dinsdag 16 juni 1998 omstreeks 13.37 uur meldde zich bij collega Kr., (...), aan het Wijkteam Aalsmeer een persoon die zich opgaf te zijn:

Ho.

Ho. wenste aangifte te doen terzake diefstal van haar bromfiets.

De bromfiets is weggenomen op de hoek van de H.-straat/S.-weg te Aalsmeer. Ho. zag dat twee personen op haar bromfiets wegreden en hierbij een andere bromfiets achterlieten.

Noot verbalisant: deze achtergelaten bromfiets bleek later eigendom te zijn van de tweede aangever Bo.

(...)

Aangifte 2:

Op dinsdag 16 juni 1998 omstreeks 14.29 uur meldde zich bij collega St., (...), aan het Wijkteam Aalsmeer een persoon die zich opgaf te zijn:

Bo. (...)

Bo. wenste aangifte te doen terzake diefstal van zijn bromfiets. De bromfiets was weggenomen bij de hoofdingang van de Bloemenveiling te Aalsmeer.

De aangifte is bij dit proces-verbaal gevoegd.

(...)

Verhoor aangever Ho.:

Op donderdag 16 juli 1998 omstreeks 13.00 uur hoorde collega St., (...), aan het Wijkteam Aalsmeer de eerder genoemde aangever Ho.

Ho. wenste aanvullende informatie te verstrekken met betrekking tot haar gestolen bromfiets. Ho. verklaarde te weten te zijn gekomen wie haar bromfiets had gestolen.

In deze verklaring gaf Ho. de mogelijke verdachte:

Bs. (...)

Verhoor getuige Br.:

Op dinsdag 16 juni 1998 omstreeks 14.35 uur hoorde collega Be., (...), aan Wijkteam Aalsmeer, een persoon die zich opgaf te zijn:

Br. (...)

Br. verklaarde twee personen gezien te hebben die weggereden zijn op de genoemde bromfiets op de hoek van de H.-straat/S.-weg.

Het signalement die de getuige opgaf kwam overeen met het signalement van de mogelijke verdachte opgegeven door de aangever Ho.

(...)

Onderzoek:

Naar aanleiding van de door de aangever, Ho. opgegeven verdachte stelden wij, verbalisanten, een onderzoek in naar de mogelijke verdachte Bs. Uit onderzoek bleek dat op de genoemde locatie, opgegeven door de aangever Ho., de volgende persoon met opgegeven signalement woonachtig was:

Bs. (...)

Overleg:

Op dinsdag 21 juli 1998 heeft er overleg plaatsgevonden tussen inspecteur van politie St. en mr. G., deze laatste gaf toestemming om de verdachte buiten heterdaad aan te houden.

Op donderdag 23 juli 1998 omstreeks 07.00 uur begaven wij ons, verbalisanten, in het bezit van een machtiging binnentreding woning, uitgeschreven door genoemde inspecteur van politie, St., naar de woning van de verdachte. Wij verbalisanten werden hier aangesproken door de moeder van de verdachte. Zij verklaarde dat Bs. zich in Spanje bevond.

Hierop hebben wij verbalisanten de afspraak gemaakt dat de verdachte zich op maandag 10 augustus omstreeks 10.00 uur zich zou melden aan het politiebureau, Wijkteam Aalsmeer.

Aanhouding

Op maandag 10 augustus 1998 omstreeks 10.00 uur meldde zich aan het politiebureau, Wijkteam Aalsmeer, een persoon en tevens verdachte die zich opgaf te zijn:

Bs. (...)

Hierop hebben wij, verbalisanten, de verdachte in het politiebureau, Wijkteam Aalsmeer, Dreef 2 te Aalsmeer, aangehouden.

(...)

Verhoor verdachte

Op maandag 10 augustus 1998 omstreeks 11.00 uur hoorden wij, verbalisanten, de verdachte Bs.

Hij verklaarde niets van de bromfietsdiefstallen af te weten. Tevens verklaarde hij de gehele dag op dinsdag 16 juni 1998 op zijn werk te zijn geweest. (...)

Overleg en heenzending verdachte

Op maandag 10 augustus 1998 omstreeks 13.30 uur is de verdachte, na overleg met hulpofficier van justitie W., heengezonden.

Navraag werkgever verdachte Bs.

Op dinsdag 11 augustus 1998 heb ik, eerste verbalisant, gesproken met de heer V., administratie-medewerker van (...) (de naam van een bedrijf; N.o.) te Aalsmeer.

Deze overhandigde mij, eerste verbalisant, een dagroosteruitdraai van Bs. Op deze roosteruitdraai staan de werkzaamheden vermeld van Bs. op dinsdag 16 juni 1998.

Tevens blijkt uit dit dagrooster dat Bs. op dinsdag 16 juni 1998, de dag dat de bromfietsen weggenomen zijn, de gehele dag op zijn werk aanwezig is geweest."

2.4. Bij de door de plaatsvervangend korpsbeheerder toegezonden stukken bevond zich tevens een mutatierapport. Hierin was onder meer het volgende opgenomen:

"Aangeefster deed aangifte ter zake diefstal van haar bromfiets gepleegd H.-straat/ . -weg. Aangifte opgenomen aangeefster.

AANV. 16.30 uur, (...)

Nav. signalementsopgave door aangeefster en getuige is een negatieve aanhouding verricht van aangever Bo. (...). Bij verificatie werk (VBA) en confrontatie getuigen, bleek deze aangever, wiens snorfiets door daders was achtergelaten bij deze diefstal, niet de persoon geweest te kunnen zijn die op bromfiets van aangeefster was weggereden. (...)

Aanvulling HvdK. 17/6

Komt aangeefster aan het bureau met de mededeling dat zij een van de jongens die haar bromfiets hebben gestolen zojuist (12.10) weer door de H.-straat reed.

Hij was alleen en reed op een zwarte Citta snorfiets.

Sign.:

Kort blond haar met in de nek lange plukken, zwarte leren parka-jas.

Volgens aangeefster zou deze jongen zich regelmatig ophouden in de omgeving X-laan.

Indien aangeefster hem weer ziet belt zij.

AANV. JS, 14/07/98.

Vorige week dinsdag is door Sm. een bromfietser genaamd Bs. aangehouden ivm. overtreding. Deze woont (...).

Even nadat Sm. aan bureau verscheen (zij had Bs. op straat afgehandeld) belde aangeefster en gaf door dat zij haar bromfietsdief had zien lopen nabij H.-plein. Zij gaf een omschrijving van zijn signalement en kleding, waaruit Sm. concludeerde dat dit de persoon was die zij zojuist had bekeurd. Ik meen dat Hn. het telefoontje van aangeefster had aangenomen.

Sm. en Hn. gevraagd e.e.a. bij pvb. vast te leggen, waarna onderzoek naar Bs. kan worden opgepakt. (...)

Overleg met OvJ omtrent ahbd. volgt.

Zaak indien mogelijk afhandelen in week van 21/07. (...)

23/07/98. 07.00 uur RH en AL.

Met machtiging binnentreding naar Bs. (...).

VD bleek op vakantie te zijn naar Mallorca. Komt op de nacht van 2/3 augustus terug om 03.00 uur.

Met toestemming van moeder in schuur gekeken. Hier bevond zich een snorfiets (...) framnr. (...) was ok.

Afgesproken wordt dat op maandag 10 augustus Bs. zich zal melden aan het bureau. Dan wordt de zaak afgerond door A1 en RH.

De moeder van Bs. zal op de hoogte gebracht worden.

10/08/98

Verdachte aangehouden en gehoord. Ontkende het feit met een aannemelijk verhaal.

Overleg met W.

NOG TE DOEN: contact opnemen met zijn werkgever (...).

nagaan of Bs. die dag daadwerkelijk op dinsdag 16 juni 1998 gewerkt heeft en hoe lang. Zie verhoor.

Aangever Ho. niet bereikbaar voor een confrontatie.

Overleg met W.

13.30 uur VD heengezonden door W.

E.E.A geverifieerd bij werkgever. Gesproken met V., medewerker administratie, deze overhandigde mij een roosteruitdraai. Hieruit blijkt dat Bs. op dinsdag 16/06/98 de gehele dag gewerkt heeft. Volgens medewerker is het uitgesloten dat Bs. tussen de middag, in zijn pauze van een half uur, is weggegaan."

D. Reactie verzoekers

Verzoekers brachten in reactie op het standpunt van de plaatsvervangend korpsbeheerder en de door hem meegezonden stukken bij brief van 10 juli 1999 onder meer het volgende naar voren:

"Met betrekking tot mijn klacht jegens het politiekorps Amsterdam-Amstelland wil ik u gaarne dank zeggen voor uw bemiddeling voor het verkrijgen van de gegevens waar ik ongeveer 1 jaar geleden al om gevraagd heb. Zoals de politie in een van de verslagen aan heeft gegeven waren ze destijds niet bereid om op mijn, misschien wel te gedetailleerde vragen een afdoende antwoord te geven. Hoe nodig dit gebleken is moge hieronder duidelijk worden. Hoe het ook zij, ik heb mij nu dank zij uw inspanning een goed beeld van deze zaak kunnen vormen. Gaarne wil ik u hiervoor bedanken en vervolgens nader in gaan op de zaak.

Informatieverstrekking vanuit de politie naar de ouders.

De enige informatie die de politie aan ons heeft verstrekt is het feit dat het om een bromfietsdiefstal (2x) ging waarvan Bs. verdacht werd. In belang van het onderzoek werden er geen nadere mededelingen gedaan. De bewijzen waren hard, en werd mij zelfs veel sterkte toegewenst.

Naar verwachting zou het verblijf op het politieburo door Bs. niet zo lang hoeven duren, m.a.w. de zaak was duidelijk (mijn interpretatie). Overige informatie heb ik niet van de politie maar uit roddelcircuits.

Reconstructie van de diefstal

Dat de beschuldigingen onjuist zijn gebleken is mede te danken aan het feit dat zijn werkgever kon verklaren aan de hand van werkbriefjes dat Bs. zich niet op de plek van de diefstal bevond maar gewoon op zijn werk was (...). Ik heb inmiddels gelezen dat de gestolen bromfiets al in september vorig jaar terug gevonden is, ook in verband hiermee kom ik Bs. zijn naam nergens tegen.

Ik heb helaas moeten constateren en dat had de politie ogenblikkelijk ook moeten opvallen, er voldoende redenen zijn om te twijfelen aan de juistheid van de afgelegde verklaringen. Ik zal ook aangeven waarom. (...)

Ik kan mij een vagere beschuldiging nauwelijks voorstellen. Desondanks is ook de politie van mening dat de bewijzen voldoende hard zijn en gaat vervolgens tot aanhouding over.

Een terechte vraag van mij is nu hoe politie/justitie wel tot deze conclusie zijn gekomen. Ik kan mij nauwelijks voorstellen dat het gekraai van aangeefster Ho. hiervoor voldoende grondslag biedt, misschien waren er nog andere z.g. harde bewijzen.

Aanhouding

Maandagochtend, 10 (lees: 23; N.o.) juli 1998 staan 2 agenten op de stoep om mijn zoon uit zijn bed te lichten en mee te nemen voor verhoor.

Hoe je hier ook tegen aan kijkt, het betekent nogal wat, het betekent dat je niet naar de baas kan, het betekent dat je burens heerlijk meekijken wat er allemaal aan de hand is of het betekent dat je vakantie in het honderd kan vallen.

Er moet dus nogal wat aan de hand zijn wil men tot zo'n aanhouding overgaan, temeer daar er toestemming vereist is van de officier van justitie. Het is mij diverse malen verzekerd dat deze toestemming er is. Ik neem dus aan dat daar een meer dan normaal bewijs aan ten grondslag moet liggen dat totaal geen twijfel overlaat aan de schuldvraag. Het tegendeel is echter het geval!!!

Bs. (mijn zoon, 16 jaar) was echter enkele uren daarvoor op vakantie gegaan en was derhalve niet thuis. Wel werd te verstaan gegeven door een van de agenten dat hij terugkomend van vakantie ('s nachts) zich vrijwel onmiddellijk (om 10.00 uur 's morgens) op het politieburo moest melden. Mede omdat zijn moeder aangeeft dat de politie er geen machtspelletje van dient te maken wordt in tweede instantie het tijdstip verlaat naar ik meen 14.00 uur 's middags.

Ondertussen heb ik mij die dag zelf gemeld op het buro en daar werd mij te verstaan gegeven dat deze datum uiteindelijk voor de politie toch weer niet haalbaar bleek te zijn en is de datum vervolgens bepaald op 10 augustus.

Terugkomend van zijn vakantie heb ik Bs. geconfronteerd met de zaak, hij ontkende de diefstal en kondigde aan dat hij niet wilde wachten tot de nieuw afgesproken datum maar zich meteen ging melden om hierover te praten met de politie. Dit heeft hij ook gedaan maar kennelijk door tijdgebrek bij de politie moest hij wachten tot de afgesproken datum. Ook dit feit was voor de politie nog steeds geen reden om te twijfelen aan zijn schuld.

Overigens is het zo dat herhaaldelijk door de politie wordt benadrukt dat de gesprekken in een normale sfeer zijn verlopen, ik kan mij niet herinneren dat ik ooit het tegendeel heb aangegeven. Behalve het hierboven genoemde gesprek tijdens de eerste aanhouding kan ik het rustige verloop van de gesprekken beamen.

Cel opsluiting.

Kennelijk ten onrechte heb ik de ruimte waarin Bs. in eerste instantie heeft gezeten (tussen ca 10.00 uur en 11 00 uur aangemerkt als celruimte). In samenhang met het feit dat hij o.a. zijn veters uit de schoenen moest doen, sieraden afdoen, oorbelletje uit, al zijn spullen inleveren en de grootte van de ruimte was ik van mening dat het om een cel ging.

Overigens blijf ik van mening dat het erg kwetsend is dat terwijl jij daar opgesloten zit iedereen jou kan zien, ook schoonmakers e.d.

Conclusie en/of voorstellen.

- Ik wil dat aangeefster Ho. wordt geconfronteerd met de echte feiten en indien e.e.a. door haar onjuist is aangegeven dienen daar uiteraard voor haar consequenties aan te worden verbonden.

- Ik acht de politie verwijtbaar op de volgende punten:

- Het niet voorzien van de zwakke en soms tegenstrijdige verklaringen van Ho. met alle gevolgen van dien.

- Het niet vermelden van een eindconclusie in de verslaglegging.

- Het niet willen verstrekken van informatie aan de verantwoordelijke ouders, er kan ons niet worden verweten dat daar niet om gevraagd is.

- Het niet verstrekken van informatie over de afloop van de hele zaak, ook hier is om gevraagd.

- Het bagatelliseren van de zaak. Het heeft eigenlijk maar 3,5 uur geduurd, nog niet eens een halve dag van zijn vakantie. Voor het gemak vergeet men dat de periode er om heen ook hierbij opgeteld mag worden. Hoe het ook zij zijn vakantie is voor een deel verziekt.

Ik wil antwoorden op de verschillende vragen die bij mij nog leven

- is Bs. volgens politie/justitie nog schuldig,

- is mijn zienswijze over het gebeurde juist,

- waarom was Bs. volgens politie/justitie een bijna zekere verdachte ?

- wordt deze zaak uit het dossier van Bs. gelicht?

- Mijn aanvankelijk vermoeden is juist gebleken dat de bewijsvoering erg mager en zelfs onjuist. Om deze reden heb ik ongeveer een jaar geleden al om een gedetailleerd verslag gevraagd, dit is mij helaas geweigerd. Ook zou ik zelfs durven stellen dat een kind nog kan

begrijpen dat je geen bromfiets steelt om de hoek in een straat waar je zelf woont. De kans op herkenning is wel erg groot en zeker overdag.

- Triest is te moeten constateren dat politie/justitie er te snel van overtuigd waren dat Bs. de dader was en dat er te snel toestemming wordt gegeven om iemand van zijn bed te lichten. Wat mij hierbij bezig blijft houden is dat tijdens de gesprekken die ik met de politie heb gehad, mij te verstaan werd gegeven dat de collega's (politie) Bs. goed zat waren (letterlijk geciteerd). Ook de politie dient zich af en toe te realiseren dat men ook wel eens te maken heeft met pubers.

- Ik constateer dat de politie zich nauwelijks gebogen heeft over de afgelegde verklaringen, terwijl hiertoe alle aanleiding was. Indien justitie op basis van zo weinig en zoveel warrige gegevens toestemming verleent om iemand van zijn bed te lichten, houd ik mijn hart vast voor de toekomst. En dat meen ik heel serieus.

- Ik blijf betreuren dat er met de ouders niet of nauwelijks overlegd wordt. Het overleg wat er geweest is, is op ons initiatief gebeurd. Informatie hebben wij van de politie niet gekregen (behalve dat het ging om een bromfietsdiefstal).

(...)

In afwachting van een reactie op mijn kijk op de zaak, wil ik u gaarne nogmaals dankzeggen voor uw moeite om uiteindelijk toch te kunnen beschikken over de informatie hetgeen zich een jaar geleden heeft voorgedaan."

E. Reactie beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland

1. Bij brief van 22 juli 1999 verzocht de substituut-ombudsman de korpsbeheerder van de regiopolitie Amsterdam-Amstelland te reageren op het commentaar van verzoekers zoals weergegeven bij brief van 10 juli 1999. Voorts werd de korpsbeheerder verzocht in zijn reactie met name in te gaan op hetgeen verzoekers op verschillende plaatsen in hun brief naar voren brachten omtrent de informatieverstrekking aan hen, en op de vragen die werden gesteld aan het slot van de brief. Tevens werd de korpsbeheerder gevraagd antwoord te geven op de vraag of vanuit de politie op één van de in de klachtformulering aangeduide brieven van verzoekers schriftelijk was gereageerd. Indien dat het geval was, werd de korpsbeheerder gevraagd afschriften van die brieven te (doen) sturen; indien dat niet het geval was, werd hem gevraagd aan te geven waarom niet schriftelijk was gereageerd.

2. Namens de korpsbeheerder berichtte de klachtencoördinator bij brief van 24 augustus 1999 dat de korpsbeheerder zijn oordeel over de gegrondheid van de klacht handhaafde. Voorts zond de klachtencoördinator in reactie op de brief van de substituut-ombudsman de politierapportage van 2 augustus 1999. In die rapportage bracht de heer W., chef van het wijkteam Aalsmeer, onder meer het volgende naar voren:

"Zoals ik reeds eerder schreef is aan de ouders mondeling, zowel in een persoonlijk gesprek als telefonisch informatie verstrekt over de aard van de verdenking, namelijk een bromfietsdiefstal, gepleegd in de gemeente Aalsmeer en tevens is daarbij aangegeven dat in het onderzoek de naam van hun zoon als verdachte naar voren was gekomen.

Medegedeeld is dat deze verdenking stoelde op afgelegde getuigenverklaringen. In het belang van het onderzoek worden aan de ouders van een minderjarige verdachte geen mededelingen gedaan over de identiteit van getuigen en/of aangevers. Wel worden ouders geïnformeerd over hun rechten, zoals vrij verkeer met hun eventueel ingesloten minderjarig kind. Ik heb deze informatie over het "bezoekrecht" aan de heer B. gegeven voordat zijn zoon aan het bureau verscheen.

De brieven die de heer B. aan de politie heeft geschreven bevatten dermate gedetailleerde vragen, dat de vraag of en in welke mate op deze vragen moest worden ingegaan aan mij werd voorgelegd. Ik vond deze brieven - na mijn vakantie - op 10 augustus 1998 en ik heb toen terstond telefonisch contact met de heer B. opgenomen. Hij bleek over veel informatie over de zaak te beschikken en wist precies waar zijn zoon van werd verdacht, wie de aangever en de getuigen waren (feitelijk kende hij de zaak beter en gedetailleerder dan ik). Ik heb de zaak toen uitgebreid met hem doorgenomen.

Er is derhalve in ieder geval 2 maal informatie verstrekt aan de heer B.:

1. Zakelijke informatie over de bestaande verdenking van bromfietsdiefstal door de politieambtenaren, die op 23 juli naar de woning van de familie B. zijn gegaan;
2. Op 10 augustus 1998 heb ik de zaak uitgebreid telefonisch met de heer B. besproken.

Op de brieven is door mij niet schriftelijk gereageerd, omdat ik ervan uitging, dat de heer B. na het telefoongesprek, dat ik met hem had gevoerd, uitgebreid was geïnformeerd. Daarnaast was de vraagstelling in de brieven dermate gedetailleerd dat ik daar niet op in kon gaan. Kennelijk verwacht de heer B. meer en gedetailleerdere informatie dan hem door de Politie kan worden verstrekt.

Over het al dan niet verstrekken van informatie over de afloop, terwijl daar om is gevraagd, kan ik niets zeggen. Aan mij is daarover niets gevraagd door de heer B.

Overigens ware het beter geweest om direct na het afsluiten van het onderzoek en de beslissing om de zaak te seponeren wegens het ontbreken van voldoende bewijs dit aan Bs. en zijn familie schriftelijk mede te delen.

De heer B. vraagt in zijn reactie of de zaak uit het dossier van Bs. wordt gelicht. Nu Bs. niet langer als verdachte wordt beschouwd en de zaak derhalve niet naar justitie is ingezonden, staat Bs. in verband met deze zaak niet in justitiële documentatie. Hij staat bij de politie evenmin als verdachte geregistreerd. Wel bestaat het onderzoeksdossier

(aangifte, getuigenverklaringen, verhoor Bs. etc.) nog steeds, doch dit relaas van het onderzoek kan naar mijn mening niet worden vernietigd om verschillende redenen:

- De aangifte blijft van belang als registratie van een plaats gehad hebbend delict en voor eventueel later onderzoek;
- De getuigenverklaringen zijn eveneens van belang voor een eventueel later onderzoek indien er een nieuwe verdenking jegens wie dan ook ontstaan is. Daarnaast kunnen deze verklaringen dienen om eventuele vragen over het onderzoek te beantwoorden.
- De processen-verbaal met betrekking tot de aanhouding en verhoor van Bs. dienen bewaard te blijven als verantwoording van de toegepaste dwangmiddelen en de overige politieactiviteiten."

F. Nadere reactie verzoekers

Op de reactie van de korpsbeheerder lieten verzoekers bij brief van 19 september 1999 onder meer nog het volgende weten.

"Ik denk dat politie/justitie nog steeds niet begrijpt wat ik boven water wil hebben. Ik wil duidelijk hebben dat, alvorens men tot een zo zwaar middel over gaat om iemand van z'n bed te lichten en aan te houden voor verhoor men de zaak dermate zorgvuldig beoordeeld en onderzocht heeft, dat er nauwelijks twijfel kan bestaan over de schuldvraag. Indien de vermeende dader uiteindelijk niet de echte dader blijkt te zijn heeft men (politie) wel iets uit te leggen m.a.w. men dient verantwoording te nemen en af te leggen voor zijn of haar handelen. En indien men dit weigert of achterwege laat is men uitermate onzorgvuldig, onklantvriendelijk enz.

Indien men dit vooronderzoek niet of onzorgvuldig doet dan heeft dit uitermate vervelende consequenties voor degene die als dader wordt aangemerkt.

Nu terug naar de zaak.

Nog maar eens recapitulerend, tijdens het bewuste gesprek dat ik op het bureau gehad heb wordt mij medegedeeld dat Bs. betrokken is bij twee zaken. In het belang van het onderzoek worden geen nadere mededelingen hierover gedaan. Op mijn vraag of dit iets met bromfietsen te maken heeft wordt hier (...) ontkennend op gereageerd. Op mijn vraag of er nog twijfel kan bestaan reageert men met de mededeling dat het zeker is of woorden van gelijke strekking.

Omdat het feit dat het niet de eerste de beste was die mij deze informatie verschaft had, was ik hier uitermate over geschokt ondanks mijn uitgesproken twijfels. Ik was daarom ook enigszins opgelucht dat de maximale straf hooguit een haltstraf zou worden. Nogmaals bij de politie/justitie geen spoor van twijfel hierover.

Thuisgekomen en nog steeds beduusd, realiseer ik mij dat Bs. ca 1,5 maand daarvoor mij medegedeeld heeft dat er geruchten gaan dat hij betrokken is bij een bromfietsdiefstal. Deze betrokkenheid heeft hij tegenover mij gelijk weersproken. E.e.a. was voor mij wel reden om mijn kennis van deze zaak per brief aan de politie te melden en ook gelijk het feit dat Bs. zijn betrokkenheid in deze zaak had ontkend.

Deze ontkenning heb ik schriftelijk aan de politie gemeld, (brief van 4 augustus), ook verzoek ik inzage te verkrijgen in de z.g. harde bewijzen. Telefonisch wordt mij gezegd dat ik die niet krijg.

Na de aanhouding en verhoor van Bs. op 10 augustus verzoek ik in mijn brief van 18 augustus wederom om gegevens. Ik wil gewoon weten waarop de politie/justitie zich heeft gebaseerd bij haar zo stellige overtuiging dat Bs. op voorhand al de dader was. Hierna volgt van de zijde van politie/justitie geen enkele reactie.

In het laatste antwoord van de politie wordt gezegd dat ik daarom niet gevraagd zou hebben. Ik moge hierbij nog maar eens verwijzen naar mijn brief van 18 augustus 1998.

Uiteindelijk komt er wat beweging in zaak als ik de nationale ombudsman benader. Dan krijg ik voor eerst die gegevens onder ogen waar ik een jaar geleden al om heb verzocht.

Aan de hand van de processen verbaal heb ik moeten constateren dat de afgelegde verklaringen onvoldoende grond bevatten voor de aanhouding zoals gebeurd is. Ik heb hierover uitvoerig melding gemaakt mijn brief van 10 juli j.l. aan de ombudsman. Ik heb geconstateerd dat er tegenstrijdigheden zitten in de verklaringen van aangeefster Ho. en de getuige bij de kapper. Hier had de politie/justitie Ho. eerst mee moeten confronteren alvorens tot aanhouding over te gaan. M.a.w. het vooronderzoek, welke geleid heeft tot de aanhouding van Bs. is m.i. niet of slecht gedaan, misschien wel onder druk van de vakantieperiode.

Ik acht de politie/justitie verwijtbaar om de volgende redenen:

- men heeft zich vooraf nauwelijks gebogen over de afgelegde verklaringen door Ho. en andere getuige zodat een aantal essentiële zaken over het hoofd zijn gezien. In elk geval heb ik moeten constateren dat er vele vraagtekens te zetten zijn bij deze verklaringen, niet omdat ik er met een vergrootglas naar gekeken heb maar omdat er door aangeefster Ho. te veel fantasie bij gebruikt is.
- men heeft mij niet overtuigd van de hardheid van de bewijzen.
- men heeft geweigerd mij van die informatie te voorzien waar ik diverse malen om gevraagd heb. Pas na inschakeling van de ombudsman krijg ik gegevens. Zonder deze bemiddeling had ik ze niet gekregen daar ben ik van overtuigd.

- de aanhouding op zich verdient evenmin de schoonheidsprijs, het constant veranderen van tijdstippen is frustrerend.
- Men heeft ook verzuimd de afloop van het onderzoek aan ons mede te delen, terwijl daar diverse malen om gevraagd is.
- Ik had verwacht eindelijk een excuus brief te ontvangen van de zijde van politie/justitie. Ik neem aan dat deze brief alsnog komt, ondertekend door de korpschef en de officier van justitie.

De politie heeft m.i. zowel in het vooronderzoek, als tijdens de aanhouding en als afronding van deze zaak onzorgvuldig gehandeld. Is dit nu zo ernstig, jazeker, hierdoor heeft de vakantie van Bs. gedurende enige weken onnodig onder druk gestaan, hij heeft zijn vakantie volledig moeten aanpassen aan het tijdstip waarop hij zich heeft moeten melden. Ook de periode daarvoor en daarna hebben weinig aanleiding gegeven tot vakantievreugde.

Voor mezelf heeft e.e.a. veel tijd in beslag genomen om de politie/justitie te dwingen mij van informatie te voorzien. Afhankelijk van de eindconclusies van de ombudsman zal ik niet schromen om indien mijn visie op deze zaak wordt bevestigd een financiële vergoeding te claimen bij de politie/justitie voor de gevolgen van dit onzorgvuldig handelen.

Ik ben het voorts niet eens met de zinsnede uit de laatste brief dat de zaak geseponneerd is wegens het ontbreken van voldoende bewijs, dit zou nog een mogelijke schuld in kunnen houden. Sponneren wil zeggen terzijde leggen. Deze benadering is mij dus veel te vrijblijvend. Hier behoort dan ook te staan dat Bs. niet schuldig is op basis van feiten en afgelegde verklaringen van zijn werkgever, m.a.w. hij had dus een alibi.

Zoals duidelijk moge zijn heeft Bs. in verband met deze zaak geen warme gevoelens over gehouden ten opzichte van de politie. De kwalificaties die hij een paar weken later de politie dan ook toedicht zijn een gevolg van de opgelopen frustraties over deze zaak.

(...)

Tot zover wat zaken die ik nog van belang vond. Ik dank u oprecht voor alle moeite die u zich getroost heeft en wacht met belangstelling uw eindconclusie af."

G. Nadere reactie korpsbeheerder

Bij brief van 6 oktober 1999 werd de korpsbeheerder in de gelegenheid gesteld op de nadere reactie van verzoekers te reageren. De korpsbeheerder maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Beoordeling

A. Inleiding

Op 23 juli 1998 kwamen twee ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland vroeg in de ochtend (omstreeks 07.00 uur) aan de deur van de woning van verzoekers. De politieambtenaren kwamen met een bevel van de officier van justitie om de minderjarige zoon van verzoekers Bs. aan te houden en voor verhoor over te brengen naar het politiebureau in verband met de verdenking van het plegen van diefstal van een (of meer) bromfiets(en).

Verzoekers' zoon bleek niet thuis te zijn omdat hij op vakantie was. Afsproken werd dat hun zoon Bs. op de dag dat hij thuis zou komen van vakantie - 3 augustus 1998 - zich zou melden op het politiebureau.

Toen Bs. zich op 3 augustus 1998 op het politiebureau meldde kon hij niet worden verhoord door de extra werkbelasting die de begeleiding van de Gay Games voor de politie met zich mee bracht. Bs. werd verzocht op 10 augustus 1998 terug te komen.

Op 10 augustus 1998 verscheen Bs. opnieuw op het politiebureau. Hierop werd hij alsnog aangehouden in verband met verdenking van diefstal van (een) bromfiets(en). Tijdens zijn verhoor bracht Bs. naar voren dat hij er niets mee te maken had en dat hij op de bewuste dag aan het werk was geweest. Bs. werd vervolgens na het verhoor om 13.30 uur heengezonden.

Toen de politie navraag deed bij de werkgever van Bs., bleek hij inderdaad op 16 juni 1998 de hele dag op zijn werk te zijn geweest.

Aan de strafzaak tegen Bs. werd daarna geen vervolg meer gegeven.

B. De klacht

I. Ten aanzien van de aanhouding

1.1. Verzoekers klagen in de eerste plaats over een aantal facetten rond de aanhouding van hun zoon Bs. Zo klagen zij erover dat het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland hun zoon met stelligheid had aangemerkt als verdachte van de diefstal, terwijl de politie naar hun mening met een simpel onderzoek er achter had kunnen komen dat hun zoon op de tijd van de diefstal aan het werk was en het niet kon hebben gedaan.

1.2. Zoals uit achtergrond, onder 2. blijkt, eist artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering (Sv.) dat het vermoeden van schuld (het 'gedaan hebben') moet steunen op feiten of omstandigheden en dat dit vermoeden bovendien naar objectieve maatstaven gemeten 'redelijk' dient te zijn.

1.3. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is naar voren gekomen dat op 16 juni 1998 aangifte van diefstal van een bromfiets was gedaan, waarbij de aangeefster te kennen had gegeven één van de ouders te hebben herkend. In een aanvullende aangifte had zij aangegeven dat het verzoekers zoon - Bs. - betrof. Zij en een vriendin van haar hadden hem op een later tijdstip op straat gezien, en die vriendin had bevestigd dat die jongen Bs. was. Ook had de aangeefster aangegeven waar Bs. zou wonen en had zij vermeld dat hij op een bepaald type snorfiets reed.

Op dezelfde datum dat de aangeefster aanvullend had verklaard was een soortgelijk type snorfiets voor technisch onderzoek meegenomen naar het politiebureau te Aalsmeer. De bestuurder van die snorfiets bleek Bs. te zijn.

1.4. Gelet op de hiervoor onder **B.I.1.3.** omschreven omstandigheden was er voor de politie voldoende aanleiding om Bs. als verdachte van de diefstal aan te merken en om hem daarover nadere vragen te stellen. De volgende logische stap voor de politie was in dit geval om aan Bs. onder meer te vragen waar hij op het moment van de diefstal was geweest. Het lag niet voor de hand dat de politie eerst zelf op onderzoek uit zou zijn gegaan om - buiten Bs. om - uit te zoeken of hij wellicht een alibi had.

Overigens kon - zoals de chef van het wijkteam Aalsmeer in reactie op de klacht terecht naar voren bracht - het onderzoek naar de verblijfplaats van Bs. op het moment van de diefstal slechts worden ingesteld nadat Bs. tegenover de politie had verklaard dat hij ten tijde van de diefstal op zijn werk was. Daarna kon de politie bij de werkgever navraag doen om zo het verhaal van Bs. bevestigd te krijgen.

De politie heeft in zoverre dus juist gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

2.1. Verder klagen verzoekers erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland op 23 juli 1998 om 07.15 uur hun zoon van huis wilden komen halen in verband met de verdenking van diefstal van een bromfiets, terwijl hun zoon - indien daarnaar gevraagd - zelf naar het politiebureau zou zijn gekomen.

2.2. Vast staat dat op 23 juli 1998 vroeg in de morgen - omstreeks 07.00 uur - twee politieambtenaren naar het huis van verzoekers zijn gegaan om Bs. buiten heterdaad aan te houden. Voor de aanhouding buiten heterdaad was voorafgaande aan de aanhouding toestemming aan de officier van justitie gevraagd en op 22 juli 1998 verkregen (zie achtergrond, onder 3.). Voorts waren de politieambtenaren in het bezit van een machtiging tot binnentreden van de woning, afgegeven door de inspecteur van politie St.

Toen de politieambtenaren bleek dat Bs. niet thuis was, hebben zij met toestemming van verzoekster in de schuur gekeken en daar niet de gestolen brommer aangetroffen.

2.3. Het is voorstelbaar dat verzoekers ontstemd zijn over het feit dat de politie op een dergelijk tijdstip bij hun thuis kwam om hun zoon aan te houden, terwijl zij wisten dat hun zoon - daartoe gevraagd - zelf ook naar het politiebureau zou zijn gekomen.

De politie was echter in het bezit van een bevel tot aanhouding afgegeven door de officier van justitie en zij diende daarmee tot de aanhouding van Bs. over te gaan, tenzij zich nadien nieuwe relevante feiten of omstandigheden zouden hebben voorgedaan.

Dat zij daarbij de keuze heeft gemaakt om de aanhouding bij de verdachte thuis - in dit geval de woning van verzoekers - te verrichten is begrijpelijk. Gelet op de aard van het strafbare feit waarvan Bs. werd verdacht, is het denkbaar dat de politie een dergelijke verdachte thuis wil aanhouden en - indien nodig met een machtiging tot binnentreden - een onderzoek in de woning wil doen om te zien of het gestolen voorwerp zich ter plaatse bevindt. Indien de politie in zo'n geval de verdachte zou uitnodigen om zelf naar het bureau te komen om te worden verhoord, zou de verdachte de gelegenheid hebben om het gestolen voorwerp zoek te maken.

Voorts is op het desbetreffende tijdstip de kans voor de politie om een verdachte thuis aan te treffen tamelijk groot. Het was weliswaar vroeg in de ochtend, maar niet meer in de voor de nachtrust bestemde tijd, en bovendien een juist tijdstip om een schoolgaand of werkend persoon nog voor vertrek thuis aan te treffen.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook behoorlijk.

3.1. Verzoekers klagen er tevens over dat de politie wilde dat hun zoon onmiddellijk na terugkeer van zijn vakantie op het politiebureau zou verschijnen, en hen in eerste instantie niet de kans wilde geven zelf hun zoon later die dag te laten verschijnen, zodat zij nog met hem konden praten. Bs. zou in de nacht van 2 op 3 augustus 1998 terugkomen van vakantie.

3.2. Toen Bs. op vakantie bleek te zijn, was er volgens de politie met verzoekers de afspraak gemaakt dat Bs. zich na terugkomst van vakantie zou melden op het politiebureau. Hierbij was niet gezegd dat Bs. onmiddellijk na thuiskomst moest komen, zonder eerst zijn ouders te hebben gesproken.

3.3. Gelet op het gegeven dat Bs. in de nacht zou terugkeren van vakantie, ligt het niet voor de hand dat de politie de wens heeft uitgesproken Bs. onmiddellijk daarna te willen verhoren. Het is aannemelijk en ook niet onbegrijpelijk dat de politie in eerste instantie heeft voorgesteld dat Bs. zich in de daaropvolgende ochtend op 3 augustus 1998 zou melden op het politiebureau. Omdat verzoekers van mening waren dat zij in dat geval geen tijd meer hadden om eerst zelf met hun zoon te spreken, hebben zij voorgesteld dat tijdstip te verlaten naar de middag. Gezien in het licht van het aanhoudingsbevel heeft de politie blijk gegeven van een coöperatieve opstelling door daarmee akkoord te gaan.

In zoverre is de onderzochte gedraging dan ook behoorlijk.

4.1. Voorts klagen verzoekers erover dat de politie de afspraak van 3 augustus 1998 een week had verzet in verband met de Gay Games, waardoor zij nog een week in onzekerheid hebben moeten verkeren.

4.2. Namens de politie is tijdens het onderzoek naar voren gebracht dat ook het personeel van het wijkteam Aalsmeer van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland was ingezet voor de begeleiding van de Gay Games, die in die periode plaats hadden. Door deze extra werkbelasting was de afspraak met Bs. van 3 augustus 1998 verzet naar 10 augustus 1998.

4.3. Hoewel het begrijpelijk is dat het voor verzoekers en hun zoon vervelend was dat zij nog een week in onzekerheid hebben moeten verkeren, is het de politie niet kwalijk te nemen dat het begeleiden van de Gay Games op dat moment prioriteit had. Gelet op de aard van het strafbare feit waarvoor Bs. moest verhoord, en het kennelijk inmiddels niet meer spoedeisende karakter daarvan - nu in de schuur van verzoekers de gestolen bromfiets niet was aangetroffen - kon de politie in redelijkheid de afspraak verzetten.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook behoorlijk.

Het was echter vanuit een vereiste van dienstbetoon wel juist geweest wanneer de politieambtenaren - toen zij de eerdere afspraak voor 3 augustus 1998 maakten - zich hadden gerealiseerd dat rond die datum de Gay Games plaatsvonden, en toen daarmee rekening hadden gehouden bij het maken van een afspraak.

II. Ten aanzien van de informatieverstrekking

1. Verzoekers klagen er tevens over dat de politie hun op 23 juli 1998 onvoldoende inlichtingen wilde verstrekken over de verdenking tegen hun zoon. Voorts klagen verzoekers erover dat de politie hun in de tijd tussen 23 juli en 10 augustus 1998 ondanks hun verzoek geen informatie heeft verstrekt over de verdenking en de bewijzen tegen hun zoon.

2. Tijdens het onderzoek heeft de politie op dit punt het volgende naar voren gebracht. Op 23 juli 1998 hebben de politieambtenaren die Bs. wilden aanhouden verzoekers meegedeeld dat hun zoon werd verdacht van de diefstal van een of meer bromfiets(en). Toen verzoeker na het bezoek van de politieambtenaren aan zijn woning naar het bureau is gegaan, is hij daar onder meer te woord gestaan door politieambtenaar St., die hem heeft verteld dat zijn zoon was herkend door een getuige als dader van een bromfietsdiefstal. Daarbij was verzoeker uitgelegd dat er sprake was van een verdenking en dat de precieze betrokkenheid nog moest blijken.

Volgens politieambtenaar H. heeft hij verzoekster tussen 23 juli en 10 augustus 1998 nog eens uitgelegd dat haar zoon werd verdacht van een bromfietsdiefstal en dat de officier van justitie toestemming voor deze aanhouding had gegeven.

Naar aanleiding van verzoekers brief van 10 augustus 1998 heeft vervolgens de chef van het wijkteam Aalsmeer, de heer W., telefonisch contact gehad met verzoeker. In dat gesprek is verzoeker uitgelegd hoe de verdenking tegen zijn zoon tot stand was gekomen en hoe het onderzoek was gelopen. Ook was hierin uitgelegd dat de zaak was voorgelegd aan de officier van justitie, die vervolgens toestemming tot aanhouding had verleend.

3. Bij een verzoek om informatieverstrekking aan een overheidsinstantie zal die instantie steeds in elk individueel geval aan de hand van het verzoek en de inhoud van de gevraagde informatie moeten bezien of het verzoek om informatie kan worden ingewilligd. Hierbij dient een belangenafweging plaats te vinden, waarbij een ander belang zwaarder kan wegen dan het belang van de verzoeker bij de informatieverstrekking. In strafzaken kan bijvoorbeeld het belang van de opsporing van strafbare feiten of de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer een uitzonderingsgrond of beperking opleveren ten aanzien van het verstrekken van informatie over de strafzaak.

Wanneer de gevraagde informatie gegevens betreft waarvan de geheimhouding in een bijzondere wet is geregeld, is de overheidsinstantie echter in beginsel verplicht tot geheimhouding daarvan. (zie ook achtergrond, onder 4.)

4. Gezien hetgeen hiervoor onder **B.II.2.** is aangegeven, hebben verzoekers van de politie wel enige informatie gekregen over de verdenking tegen hun zoon. Zij hadden echter om meer en specifiekere informatie gevraagd en die hadden zij niet gekregen.

De heer W. heeft op dat punt in zijn nadere rapportage (zie hiervoor onder bevindingen, onder **E.2.**) meegedeeld dat de politie in het belang van het onderzoek aan de ouders van een minderjarige verdachte geen mededelingen over de identiteit van getuigen en/of aangevers deed.

5. Met betrekking tot algemene informatie over de zaak kon de politie, gelet op de beperkingen die blijkens de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB) (zie achtergrond, onder 4.) geoorloofd zijn, redelijkerwijs tot de beslissing komen om in het belang van het onderzoek de informatieverstrekking over de strafzaak te beperken.

De identiteit van getuigen en aangevers zijn persoonsgegevens die vallen onder de geheimhoudingsplicht van de Wet Politiregisters. Hierover mocht de politie dan ook geen mededelingen doen aan personen die niet zijn genoemd in de Wet Politiregisters.

Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Overigens is tijdens het onderzoek niet gebleken dat de politie de beperkte verstrekking van de informatie duidelijk gemotiveerd heeft in de richting van verzoekers. Dat is niet juist.

III. Ten aanzien van de insluiting

1. Verzoekers klagen er voorts over dat de politie hun zoon op 10 augustus 1998 eerst anderhalf uur heeft ingesloten voordat hij werd gehoord.

2. Tijdens het onderzoek is naar voren gekomen dat Bs. zich op 10 augustus 1998 om 10.00 uur op het politiebureau heeft gemeld. Bs. is toen door de politie aangehouden.

De politie heeft aangegeven dat tussen de aanhouding en het verhoor ruim een uur had gelegen, terwijl Bs. in het dagverblijf was geplaatst. In dat uur had de voorgeleiding plaatsgevonden (blijkens het proces-verbaal om 10.06 uur) en waren de administratieve handelingen rond de aanhouding van een verdachte verricht, zoals het proces-verbaal van aanhouding opmaken, het inboeken in de arrestantenadministratie. De politie achtte deze termijn niet te lang.

3. Het is gebruikelijk dat een aangehouden verdachte die in afwachting is van zijn verhoor tijdelijk wordt ingesloten in een ophoudkamer. Daartoe kan het dagverblijf in een politiebureau dienen. Gelet op de tijd gedurende welke de politie een arrestant mag ophouden voor verhoor (zie achtergrond, onder 5.) is het geboden om zo spoedig mogelijk na aankomst op het bureau met het verhoor te beginnen.

Nu de politie op de hoogte was van het feit dat Bs. op 10 augustus 1998 aan het politiebureau zou verschijnen, en de gegevens van Bs. al bekend waren in verband met het bevel tot aanhouding, hadden de handelingen als door de politie bedoeld niet ruim een uur in beslag hoeven nemen.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook niet behoorlijk.

IV. Ten aanzien van de opmerking bij de bekeuring

1. Voorts klagen verzoekers erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland bij het bekeuren van hun zoon wegens het rijden zonder helm heeft gezegd dat hun zoon niet eerst een waarschuwing kreeg omdat hij een bekende van de politie was.

2. Tijdens het onderzoek hebben verzoekers de klacht niet nader gespecificeerd door aan te geven wanneer de bekeuring was gegeven en door wie.

In reactie op de klacht heeft de politie naar voren gebracht niet te weten wie de ambtenaar is geweest die Bs. gezegd zou hebben dat hij niet eerst een waarschuwing kreeg omdat hij een bekende van de politie was. De heer W. heeft hierbij aangegeven dat een dergelijke

uiting de toets der kritiek naar zijn mening kon doorstaan, indien daarmee was bedoeld dat waarschuwen kennelijk weinig zinvol was omdat er reeds eerder bekeurend was opgetreden tegen Bs. en dat dit herhaling niet had kunnen voorkomen.

Verzoekers zijn in hun reactie op dit punt niet meer teruggekomen, en hebben dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat een politieambtenaar bij het geven van de bekeuring de bewuste opmerking heeft gemaakt.

Op dit punt is de onderzochte gedraging behoorlijk.

V. Ten aanzien van het reageren op de brieven

1. Ten slotte klagen verzoekers erover dat het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland niet, althans niet voldoende inhoudelijk heeft gereageerd op hun brieven van 4, 10 en 18 augustus 1998.

Naar aanleiding van de brief van 10 augustus 1998 was verzoeker gebeld door politieambtenaar W. Verder hebben verzoekers geen reactie gehad.

2. De heer W. heeft op dit punt naar voren gebracht dat hij op 10 augustus 1998 de brieven van 4 en 10 augustus 1998 had aangetroffen, en naar aanleiding daarvan meteen telefonisch contact had opgenomen met verzoeker. Op de brieven had W. niet schriftelijk gereageerd omdat hij ervan uit was gegaan dat verzoeker na het telefoongesprek uitgebreid was geïnformeerd. Daarnaast was de vraagstelling in de brieven volgens W. dermate gedetailleerd dat hij daarop niet kon ingaan. Verzoeker verwachtte kennelijk meer en gedetailleerde informatie dan door de politie kon worden verstrekt, aldus de heer W.

3. Het is niet juist en in strijd met de vereiste zorgvuldigheid dat de politie de brief van 18 augustus 1998 geheel onbeantwoord heeft gelaten. Bovendien was het zorgvuldiger geweest wanneer de heer W. de telefonische reactie op de brieven van 4 en 10 augustus 1998 schriftelijk zou hebben bevestigd en daarin verzoekers zou hebben uitgelegd dat de politie in het belang van het onderzoek niet meer informatie kon verstrekken dan zij al had gedaan.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland (de burgemeester van Amsterdam), is niet gegrond, behalve ten aanzien van de duur van de insluiting en het niet (voldoende inhoudelijk) reageren op verzoekers brieven; op die punten is de klacht gegrond.